

главилъ, Овчаръ главиль левенъ Пейка. *M. 204.* Треска болесть ли е; овчаръ либе ли е; тутманикъ гозба ли е? *Ч. 232.* Манафи ходът и пнат, За Татунча юнак распитват Овчари и говедари. *Д. 31, 25—27.* Запалила съм девет кошери,—с млади овчери. *Д. 56, 9.* Кавалы-тѣ на овчери-тѣ. *Л. Д. 1870 р. 166.* Отъ долу идатъ до три овчере. *M. 39.* Съ собрале, съ набрале Деветина *овчариня*, На Стояново-то тѣрло. *M. 206.* Проминало є овчарче, А Йскрен му се мбеше. *Д. 34, 133—134.* „Големъ бакшишъ ке му дадамъ, Половина сиво стадо, Со 'се млади овчарчиня“. *M. 206.* **Овчарка** с. ж. пастушка стада овецъ: „Хайде, Манго, да пасеме овцете“.—„Студено е овчарко“. *K. II, 69.*

Овче-поле имъ собств. мъста: Трекята (*девойчина*) бѣше отъ Овче-поле. *M. 421.*

Овчи Овча **Овче** пр. овечий: А зимъ (селци) ъдѣть сумено мѣсо, кравишко или овче (пастарма). *Пк. 38.* Болградъ, мой брайно, прави такава пастжрма, която са топи въ устата ти като овчо масло. *З. 225.* Корово мясо спр. овчие и говеждо. *Л. Д. 1872 р. 136.*

(**Овъ**) **Овой** м. р. **Ова** ж. р. **Ова** спр. р. **Ове** **Овие** мн. ч., **указат.** мъст. этотъ (*Макед.* спр. този, тази, това): Овой юнакъ, како суво древо. *M. 88.* Що е овой грѣхъ що си сторилъ, Да є зѣишъ дете отъ вдо'ница. *ib. р. 58.* Овой векъ, като сnekъ. *ib. р. 530 (посл.)* (ср. *Кп. стр. 98.*) „Фало богу единому“, велитъ „Защо ти мене ке ме избавишъ Отъ *овего* тешка піаница!“ *ib. 101.* „Да си є скріешъ оваа киска“. *ib. 66.* „Вчера вечеръ не сумъ спала, Ова вечеръ ми съ дреме“. *ib. 448.* „Немуй, лудо, немуй, Вая вечеръ не иди. *ib. 313.* Вая неделя младо ке сѣ женамъ, Да ми бидишъ помали девера“. *ib. 173.* „Що є ова чудо що стори!“ *ib. 242.* (ср. *В. 308.*) „Устреляйте ова пиле, ова пиле соколо'о“. *ib. 592.* Що би ова я що сторифъ, Сѣта стока є взадофъ По питачи, спромаси! *M. 44.* „Що сѣ **овие** цѣрни игли!“ *ib. 534.* Овие имаеть еденъ Турски байрамъ, И той не го знаетъ во кой денъ ке бидить. *ib. 75.*

Огѣди ми са ил. св. безл. мнѣ опротивѣть: Испрѣво ты бы ся хранилъ може бы само съ жѣлѣдь, нѣ той най-напоконъ ще ти ся огади и омръзне. *Л. Д. 1873 р. 173.* (син. урази ми са).

Огарѣкъ с. м. *Цанк.* **Огарка** с. ж. *Бог.* огарокъ. **Огарче** ум. Старецъ дельба делеше со угарче борива, И делеше момп-те, Стара-те на млади-те, И млади-те на стари. *M. 269.* (ср. угарекъ).

Огаснѫ ил. св. угасну. Вамъ длѣжъ този остатъкъ отъ живота, който скоро ще огасне (*qui va s' éteindre*); но азъ ви длѣжъ нѣщо подрагоцѣнно за мене. *T. 287.* (ср. угаснѫ).

Оглѣвѣса ил. св. помолвлюсь (*Макед.*): Стано ле мари хубава!